

també la del senyor Cases, de Voz Médica, i aquests darrers dies amb motiu dels treballs preparatoris de l'Assemblea de la Federació de Col·legis de Metges, el Dr. Pérez i Mateos, que presidí aquella, visità la nostra casa pairal, meravellant-se del funcionament de les nostres oficines així com de la intensa vida social de previsió i cooperació, assolida sense ajut oficial de cap mena, cosa difícil de capir per a molts companys de terres enllà de Catalunya.

És, doncs, per dignitat col·lectiva que ningú pot deixar de figurar en la llista de subscriptors del Casal; cal que la simpatia i admiració que arreu del món ha despertat la nostra obra siguin superades encara, amb una nova manifestació d'entusiasme, demostrant una vegada més a tothom el que poden i saben fer els metges catalans.

Per això, voldriem aclarir a bastament, com és imprescindible l'ajut, no sols dels companys que disposen de mitjans de fortuna, sinó també dels que no poden desprendre's de grosses quantitats; està bé que cadascú ho faci a proporció de les seves possibilitats econòmiques, però tots tenim el deure de cooperar-hi, amb el ben entès, però, que tant és d'agrair l'esforç del company que subscriu moltes obligacions com el que només pot subscriure'n una de sola. Hem dit que tant és d'agrair i potser no hem dit ben bé la veritat: a vegades ho serà més i tot, com per exemple succeirà en molts metges rurals els guanys dels quals són tan migrats que només els qui tenim ocasió d'exercir-hi sabem com és de difícil poder reunir uns petits estalvis després de molts treballs i amargors, això quan no són sostrets de la nostra salut i fins de la nostra vida.

Per tal de posar-ho a l'abast de tothom, ja s'ha adoptat la forma de pagament en tres terminis, però si amb això no n'hi hagués prou, si alguns companys no poguessin subscriure's per manca d'ingressos, el Consell ha estudiat la forma compatible amb els seus guanys, per tal que tots, absolutament tots els metges, puguin aportar el seu granet de sorra a l'obra social, per tal que el seu nom sigui inscrit a la llista de subscriptors.

Calen, doncs, com dèiem abans, els vostres noms per damunt de tot; cal que cada pedra dugui gravat el d'un dels nostres metges de Catalunya i Balears; caldria, en fi, que ja que l'èxit econòmic està assegurat, asseguréssim l'èxit moral, voltant-lo d'un nimbe apoteòsic que fent-nos estremir de joia ens encimbellaria al cim de la perfecció com a estament organitzat, fent enveja als companys de les nacions més cultes i ben organitzades.

Com assolir tan bell somni? Molt senzillament: subscriuint una sola obligació del Casal els metges que no ho han fet encara. Solament amb això, la subscripció s'hauria de tancar immediatament i caldria demanar per favor als companys que tenen diverses obligacions que se'n desprenguessin, per a proporcionar-ne als altres. Heu pensat mai el que significaria de tenir que tancar la subscripció per excés de demanda? Us invitem a reflexionar-ho uns moments. Imagineu-ho i veureu de seguida el grandios efecte moral que causaria als metges de tot el món, els quals ja ens miren amb ulls plens d'admiració i als que, amb el nostre exemple, amb la força aclaparadora dels fets, els demostrariem l'empenta màgica que enclouen aquests tres mots: SOLIDARITAT, ENTUSIASME, GERMANOR, quan es resumeixen en un fet vivent, real i palpable que duu per nom: SINDICAT.

Això esperem, això serà, si a Déu plau i si l'entusiasme dels metges sindicats prossegueix com fins ara. I a la vegada que assaborirem la satisfacció que dona el compliment d'un deure cívic col·lectiu, podrem enorgullir-nos de la nostra condició de metges i de catalans, en contemplar el nostre Casal aixecat en una de les més modernes vies de la nostra urbs mediterrània, proclamant arreu la força de la unió dels metges de Catalunya i Balears com a símbol de la fe indestructible en els destins de tota una nissaga.

.....

I potser, potser, anys a venir bo i ensenyant-lo als nostres fills, als nostres néts, o a algun amic o conegut, ens escaparà de dir amb un punteta de vanitat:
"Guaiten el nostre Casal: nosaltres vàrem fer-lo".